

Foto: Rosemary Haidari

Traditionell svensk blåsmusik i USA:s svenskbygder

6 mil söder om Minneapolis ligger Northfield, Minnesota. Genom staden flyter en flod som heter Cannon River. Namnet är en förvrängning av "Canoe River" och har inget med kanoner att göra. Att jordbruk och boskapsskötsel är viktiga näringar i trakten kan man ana sig till av att en av stadens pubar heter *The Contented Cow*.

I Northfield har en *Vintage Band Festival* gått av stapeln tre gånger, första gången 2006, sen 2010 och nu senast 2013. En *Vintage Band Festival* fokuserar förstås på årgångsmusik. I anslutning till festivalen har Historic Brass Society och IGEB (Internationale Gesellschaft der Erforschung und Förderung der Blasmusik) hållit musikvetenskapliga konferenser, där blåsmusikteman behandlas.

Alltsedan festivalen blev påtänkt har Oktetten Ehnstedts Eftr. haft en stående inbjudan. Oktetten ville gärna åka 2006 men fick först år 2013 tur med ansökan och stöd – från uteslutande amerikanskt håll – så att flygresorna kunde finansieras. En sådan här inbjudan att framträda i USA innebär ju att man deltar som gäst, och vi skulle få bo i amerikanska familjer. På bästa möjliga sätt blev vi mottagna av Al och Eleanor Croone och andra medlemmar av "the Northfield Swedish Society", en grupp invandrarättlingar i pensionärsåldern. Festivalen ordnade också för våra transporter och Al skjutsade oss runt till de olika framträdanden som var planerade för oss.

Liksom under tidigare *Vintage Band Festivals* konserterade historiska ensembler med musik och instrument från 1800-talet men också några blåsorkestrar av nutida typ från omgivande orter. Festivalen varade den 1-4 augusti. Från Sverige deltog, förutom oktetten, mässingssextetten Medevi Brunnsorkester. Våra ensembler hade fullspäckade program med två à tre framträdanden per dag i Northfield och på kringliggande orter. På så sätt fick många entusiastiska lyssnare uppleva två slags svensk traditionell blåsmusik, men tyvärr hann vi inte med att höra så värst många av de övriga c:a 30 deltagande orkestrarna. De var av mångahanda slag, alltifrån barocktrumpeter, alphorn-trio och finsk hornseptett till brassband av senaste snitt. Några Civil War Bands medverkade med mässingsmusik från samma epok som oktettens tidigaste repertoar och med samma inriktning som vi: att blåsa liv i musik från

gamla handskrivna notböcker och ”performed on period instruments and mouthpieces”, som det stod på en CD jag kom över.

Oktetten satsade framför allt på att presentera musik av svenska musiker som Knut Söderström, C. F. Ringvall, G. F. Lundin, Albert Löfgren m.fl., men även annat typiskt för brunnrepertoaren. Första festivaldagen framträdde vi på stora scenen på Bridge Square, där vi dessutom hade äran att få avsluta festivalen på söndagen. Under de fyra dagarna konserterade vi på ett sjukhus och i en park i Northfield, vi höll konsert i St. Ansgar’s Church i Cannon Falls och på puben The Contented Cow. Lördagen medförde en längre tur till en park i Minneapolis och ännu längre åt nordost till det lilla Scandia och ”Gammalgården”, ett friluftsmuseum med bl.a. en fin utställning dalahästar av olika årgångar. Där blev det picnic-konsert i en paviljong inför en entusiastisk skara, flera svenskättlingar knöt kontakter med oss, och dagen efter i Elim Lutheran Church medverkade vi i högmässan med koraler och annan kyrkomusik. Återresan till Northfield bjöd på en uppskattad tur till de trakter där Vilhelm Moberg hämtat intryck för sin romansvit om utvandarna.

För den utflykten hade vi tyvärr måst lämna Northfield just när ”The Battle of the Bands” började: sex traditionella musikkåror utplacerade utmed kajerna av Cannon River, representerande varsin sida i amerikanska inbördeskriget 1861-1865 mellan nord- och sydstaterna: på ena sidan floden ”Union Bands” och på andra sidan floden ”Confederate Bands”. Inte bara för dem som ”ser” konserter kan uniformerna vara en attraktion. 26th North Carolina Regimental Band, välspelade med slitna grå rockor, ser ut som just hemkomna från inbördeskriget, andra har mer snofsiga uniformer av dåtida snitt; alla med äldre varierande instrumentmodeller. Mest spektakulära är kanske de gamla nordamerikanska ”over the shoulder”-instrumenten med klockstyckena riktade bakåt, alltså mot soldaterna som marscherar efter musikkåren.

Nästa festival planeras om tre år igen, 2016. Den som vill veta mer om VBF kan finna information på nätet. Oktettens musiker är glada att ha kunnat sprida svensk oktettmusik till Minnesotas svenskbygder. Det blev synnerligen tacksamt mottaget.

Ann-Marie Nilsson